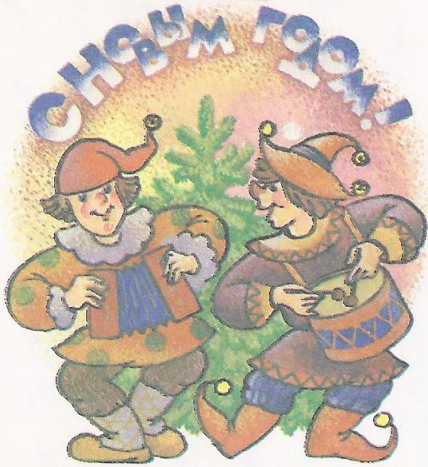

79

до Кашовою обл.

Куда

Київ 5
вул. Чкалова,
52 кв 38

Кому

Маньку
Володимиру Антоновичу

Индекс предприятия связи и адрес отправителя

292084 Сорошини 3/4

Гусятинського
району Львівської
області
с. Давидів.

292084

Пишите индекс предприятия связи места назначения

0123456789

Внимание!
Образец написания цифр индекса:

© Министерство связи СССР, 1988
13.04.88. 88155. Цена 6 к. Художник Л. Похитонова

ПРОСЬБА ПОЗДРАВИТЕЛЬНЫЕ ИНОГОРОДНИЕ ПИСЬМА
ОТПРАВЛЯТЬ ЗАБЛАГОВРЕМЕННО

Изготовлено на Ряжской ф-ке Гознака

99

Вельмишановний Володимире
Антонівичу!

Справа, за яку Ви взялися, - невідомна для багатьох
прийдешніх поколінь. Якби події 1932-33рр. казали б
у забутті, на що сподівалися сирітці сироти (як окремі
продовжувати сподівалися ще й сьогодні), ^{у мене} це один
злочин перед нашими нащадками. Це все більше фактів
віддав в забутті тому, як на мене, у цій справі в мене
виступив.

Я майже ровесник цих сирітків тих подій і знаю
про голод з переказів. Про деякі з них хотів написати
бам, сподіваючись, що її воки Вам у пригоді стануть.

Тригорій Ісакович Олшанський розповідав мені, що
він не вмер з голоду лише тому, що батько його зичовав
зерно не у хаті, а робили більшість, а серед городу вико-
нав йому насипав збіття і добре замаскував.

А ось наша сусідка-вдова з 5 дітьми загнала його
під ніг. Її розкидали перекотами всю дачу, - розпо-
відав Тригорій Ісакович, - і забрали все до христі. Запо-
ла в пам'ять одна деталь. Вдень обшук на всіх було
іхнів хлібини та активіст" виваб зруж дидити
його роздробив його "виправ в болото і затоптав.
Мені сиріткою здавати той мислєт дітей за затоп-
таний окравце. Її шестеро ходили поміж людей і
невблаганно просили і злимов чужим дачили до на-
мивання хлібів. Ма яксь раптово погали всі пухнути
і впе коли поспівав урешай цієї шестеро вмерли.
А у мене залишилось там вратення: Якби той сиріт
не забрав той хлібини і не змінив її, воки виставив б
та пемі б і дошки. Ма так не судилося.

У нас в Лохвиці, продовжував він, - на території
заготзерня під відкритим небом летали цілі горі
зерна аж до самого літа. Від території була однесена
халюги дротом, виставили весті, не алик кружмодю-
во ситороними солдати. Люди воки не стілими з жетю
попелитись, а дий того щоб засіреими, підвозили
піддроти і під ними від хум випрали. Мах легше висер-
ти було ніж від голоду, зворанку підбирали вбитих людей
і не мало. Ходило тоді у нас повіре, що єли більше
забють піддротали менше поире з голоду, а сиріт
виставе. А як поверать і в в тому переконаний, що голод
було організоване спеціально для знищення, залічував
Тригорій Ісакович."

Марфа Іванівна Калитовська, яка пима в 50^{ти} роки
по вулиці Тютчевна 12 в Києві (я у неї в квартирантній був)
розповідає, що коли світало по вулицях Києва розіжджа-
ли підводи і підбирали на вулицях і під'їздах поир-
лих людей. Хоча підбирати трупів мали добрих коней

і одержували спес харчування, вони часом не вєпівали і померли лежали і до другого дня, а то й довше.

Коли в 1961р ставали катастрофа з Бабиним ярим, попомми черепи і кістки, говорили, що то жертви фашизму.

" Ні, - говорила Марфа Іванівна, - на власні вії бачила, як штабелювали жертви голоду і коли була висока гора трунів тоді миши засіпали землю. Голод було придумано для знущення людей. Я працювала тоді продавцем, на складах чого тільки не було, а в магазин не давали, не могла було "

Боротьбу з проявами українського націоналізму було розпочато на широкій основі в 1925 році, а голод в 1933 - був вершиною співпрацівної злочинності перед українською нацією. Сказати можуть, що голод був не лише на Україні. Так, не всі співпрацівники були там де сарду робив сарду оточу тодішнім порядкам.

Я добре знаю і це можна підтвердити документами, що на території західних областей України в той 1933 збирали потерпівання для голодуючих на Великій Україні, збирали все, що хто міг дати. На ярді Радянської України відмовив прийняти їх. Організовувало збирання потерпівання "Просвіта", а вона отримувалася з "найлютішим ворогам українського народу - українськими буржуазними націоналістами". Ніби і тому відказано було. Розумієте відказ по чому мотивації документально доказати гої.

Сьогодні напевно треба твердо сказати, хоч може-ливо залишили співрачу все таки долати треба і сьогодні, що такий співпрацівний голод був спланований. Він потрібний був співпрацівності для того, щоб народ повірив у те, що не потрібно нічого добувати собі, все будуть давати йому: хліб, хліб, хліб і все інше. Для того щоб часом не збурили потрібний був співрач босо невідомо фізичною розправою з німецькими.

Ми - шавливі нацистки, ми уже навіть, обходимо великими манівцями націоналістичні "репрі", мотило відкрити там питання ^{сплати} державного статусу української мови, хога квертири, черевки, цукерки і так інше не відомо як доводило ^{сиде} давати.

З глибокою повагою і найщирішими побажаннями
у Вашій Благородній сарві - І. Давидів.

З наступного 1989!